

Byla C-168/20

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį santrauka

Gavimo data:

2020 m. balandžio 22 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

High Court of Justice, Business and Property Courts of England and Wales, Insolvency and Companies List (Chancery Division)
(Jungtinė Karalystė)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. kovo 30 d.

Pareiškėjai:

M bankroto jungtinis administratorius (1)

M bankroto jungtinis administratorius (2)

Atsakovai:

Pilietė M

MH

ILA

Pilietis M

Pagrindinės bylos dalykas

Įsisteigimo laisvė – Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos nacionalinio mokesčių administratoriaus užregistruotos pensinės teisės vykdant nacionalinę bankroto procedūrą nėra įtraukiamos į bankrutavusio asmens turtą – Atsisakymas taikyti šią išimtį užsienyje įgytoms pensinėms teisėms, kurios nėra užregistruotos nacionalinio mokesčių administratoriaus, nepaisant jų registracijos užsienyje – Netiesioginė diskriminacija – Palankesnio teisinio reglamentavimo ieškojimas nemokumo srityje – Valstybės narės mokesčių formalumų poveikis toje valstybėje narėje pradėtoms nemokumo byloms

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą teisinis pagrindas

Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės susitarimo dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos 86 straipsnio 2 dalis, siejama su susitarimo 89 straipsnio 1 dalimi, tiesiogiai taikoma, perkėlus į Jungtinės Karalystės teisę pagal 2018 m. (išstojimo) iš Europos Sąjungos akto 1A ir 7A straipsnius.

Pateikti prejudiciniai klausimai

1) Kai valstybės narės pilietis pasinaudojo savo teisėmis pagal SESV 21 ir 49 straipsnius ir Piliečių teisių direktyvą (Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB), persikeldamas gyventi į Jungtinę Karalystę arba joje įsisteigdamas, ar su šiomis nuostatomis suderinamas 1999 m. WRPA 11 straipsnis, pagal kurį pensinės teisės pagal pensijų sistemą, įskaitant pensines teises, pripažintas ir mokesčių tikslais patvirtintas kitoje valstybėje narėje, neįtraukiamos į bankrutavusio asmens turtą tik tada, kai bankrutuojant pensijų sistema jau buvo užregistruota pagal 2004 m. Finansų akto 153 straipsnį arba nurodyta 2002 m. Nutarimo 2 straipsnyje, taigi mokesčių tikslais patvirtinta Jungtinėje Karalystėje?

2) Ar, atsakant į pirmąjį klausimą, yra svarbu arba būtina:

a) nustatyti, ar asmuo persikėlė į Jungtinę Karalystę pirmiausia tam, kad čia paskelbtų bankrotą?

b) atsižvelgti į i) apsaugą, kuri bankrutavusiam asmeniui gali būti suteikta pagal nepatvirtintas pensijų sistemas remiantis WRPA 1999 12 straipsniu, ir ii) bankroto administratoriaus galimybę susigrąžinti sumas pagal patvirtintus pensijų susitarimus?

c) atsižvelgti į reikalavimus, kurie yra taikomi Jungtinėje Karalystėje užregistruotoms ir mokesčių tikslais patvirtintoms pensijų sistemoms?

Europos Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

SESV 21 ir 49 straipsniai,

Direktyvos 2004/38/EB 24 straipsnis.

Nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

Jungtinės Karalystės teisės nuostatos:

Insolvency Act 1986 (1986 m. Nemokumo aktas) (283 straipsnio 1 dalies a punktas ir 306 straipsnis;

Welfare Reform and Pensions Act 1999 (1999 m. Socialinės apsaugos sistemos reformos ir pensijų aktas (toliau – WRPA 1999) 11 ir 12 straipsniai:

„11. Bankroto poveikis pensinėms teisėms. Patvirtinti susitarimai

„1) Jeigu asmens bankrotas skelbiamas asmens prašymu arba pareiškimu, pateiktu įsigaliojus šiam straipsniui, jokios asmens teisės pagal patvirtintą pensijos susitarimą į bankrutavusio asmens turtą nėra įtraukiamos.

2) Šiame straipsnyje „patvirtintas pensijų susitarimas“ tai:

a) pensijų sistema, užregistruota pagal 2004 m. Finansų akto 153 straipsnį;

<...>

h) bet kuris bet kokio pobūdžio pensijų susitarimas, kuris gali būti nustatytas Valstybės sekretoriaus potvarkiu.

12. Bankroto poveikis pensinėms teisėms. Nepatvirtinti susitarimai

1) Valstybės sekretorius savo potvarkiu tiesiogiai ar netiesiogiai gali numatyti, kad asmens teisės pagal nepatvirtintą pensijų susitarimą nėra įtraukiamos į jo turtą pagal 1986 m. Nemokumo akto VIII–XI dalis, jeigu dėl to asmens yra priimta nutartis dėl bankroto.

The Occupational and Personal Pension Schemes (Bankruptcy) (No. 2) (Regulations) 2002 (2002 m. Profesinių ir asmeninių pensijų sistemų (Bankroto) nutarimas Nr. 2 (Nutarimas)), SI 2002/836 (toliau – 2002 m. Nutarimas) 2 straipsnis:

„2. Nurodyti pensijų susitarimai

1) Susitarimai, nurodyti 1999 m. akto 11 straipsnio 2 dalies h punkte („patvirtinti pensijų susitarimai“) yra susitarimai (įskaitant anuitetą, įgyjamą siekiant pasinaudoti teisėmis pagal tokį susitarimą):

<...>

b) kuriems taikomas 2003 m. akto 308A straipsnis (išimties taikymas įmokoms pagal užsienio pensijų sistemas);“

The Finance Act 2004 (2004 m. Finansų aktas) 33 priedo 5.1 punktas:

„Šiame priede užsienio pensijų sistema laikoma reikalavimus atitinkančia užsienio pensijų sistema, jeigu:

- a) sistemos valdytojas pranešė mokesčių administratoriui, kad sistema yra užsienio pensijų sistema, ir pateikė visus mokesčių administratoriaus reikalaujamus įrodymus, kad tai yra užsienio pensijų sistema;
- b) sistemos valdytojas įsipareigojo mokesčių administratoriui jį informuoti, jeigu sistema nustotų būti užsienio pensijų sistema;
- c) sistemos valdytojas įsipareigojo mokesčių administratoriui laikytis visų sistemos valdytojui nustatytų reikalavimų dėl informavimo apie nustatytas prievolės mokėti išmokas ir
- d) pagal 3 papunktį užsienio pensijų sistema nepripažįstama reikalavimus atitinkančia užsienio pensijų sistema.“

Income Tax (Earnings and Pensions) Act 2003 (2003 m. Pajamų mokesčio (Pajamų ir pensijų) akto, toliau – 2003 m. Pajamų ir pensijų aktas) 308A straipsnis:

„Išimties taikymas į užsienio pensijų sistemą mokamoms įmokoms

1) Nuo prievolės mokėti pajamų mokestį nuo darbo užmokesčio atleidžiamas darbdavys, mokantis įmokas į reikalavimus atitinkančią užsienio pensijų sistemą už darbuotoją migrantą, išmokų gavėją, apdraustą pagal šią pensijų sistemą“.

Airijos teisės nuostatos:

Taxes Consolidation Act 1997 (1997 m. Mokesčių kodeksas) 30 dalies 1 skyriaus 774 straipsnis.

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Su šiuo prašymu priimti prejudicinį sprendimą susijusios pagrindinės bylos šalys yra bankrutavęs pensinių teisių turėtojas (toliau – **pilietis M**) ir jo turto administratoriai bankroto byloje (toliau – **jungtiniai turto administratoriai**). Jungtiniai turto administratoriai dėl bankrutavusio asmens turto tvirtina, kad įmokoms į Airijos pensijų sistemą (toliau – **sistema**) (vienintele įmoka pagrįstas pensijų draudimas (toliau – **pensijų draudimas**)), patvirtintą pagal Airijos teisės aktus Airijoje netaikomas pajamų mokestis (toliau – nuo mokesčio atleista patvirtinta sistema).
- 2 Piliečio M bankrotą 2012 m. lapkričio 2 d. paskelbė *High Court* (Aukštasis teismas, Londonas) pagal piliečio M tą pačią dieną pateiktą prašymą. Iki bankroto paskelbimo pilietis M buvo stambus verslininkas nekilnojamojo turto srityje, veiklą vykdęs daugiausia arba beveik vien tik Airijoje. Tačiau 2011 m.

liepos mėn. jis kartu su žmona persikėlė į Londoną. Teismas pripažino, kad jo pagrindinių interesų centras buvo perkeltas iš Airijos į Angliją iki prašymo paskelbti bankrotą pateikimo.

- 3 Jungtinėje Karalystėje, paskelbus bankrotą, visas bankrutavusiam asmeniui priklausantis arba jam patikėtas turtas (t. y. bankrutavusio asmens turtas) (1986 m. Nemokumo akto 283 straipsnio 1 dalies a punktas) pagal teisės normas yra perduodamas bankrutavusio asmens turto administratoriui (1986 m. Nemokumo akto 306 straipsnis), kuris yra atsakingas už bankrutavusio asmens kreditorių reikalavimų tenkinimą pagal pirmenybės tvarką. Pensinės teisės, įgytos pagal sistemas, užregistruotas Jungtinės Karalystės mokesčių administratoriaus (taigi Jungtinėje Karalystėje atleistas nuo, be kita ko, pajamų ir kapitalo prieaugio mokesčių, toliau – patvirtinti pensijų susitarimai), iš esmės neištraukiamos į bankrutavusio asmens turtą. Išimties taikomos grąžintinoms pensijų įmokų „permokoms“ (WRPA 1999 15 straipsnis) ir reikalavimams dėl tam tikrų pajamų mokėjimo ribotą laikotarpį po bankroto (1986 m. Nemokumo akto 310 ir 310A straipsniai). Tačiau dėl pensijų susitarimų, kurie Jungtinės Karalystės mokesčių administratoriaus nėra užregistruoti (toliau – nepatvirtinti pensijų susitarimai) pažymėtina, kad bankrutavusio asmens teisės arba jų dalis gali būti neištrauktos į bankrutavusio asmens turtą tik tiek, kiek jos atitinka numatomus jo ir jo šeimos būsimus poreikius (WRPA 1999 12 straipsnio 2 dalis ir 2002 m. Nutarimo 4–6 straipsniai), o tai bankrutavusiam asmeniui nėra labai palanku.
- 4 Piliėtis M. tvirtina, kad jo pensinių teisių pagal Airijos sistemą nereikėtų įtraukti į bankrutavusio asmens turtą. Savo argumentą jis grindžia tuo, kad jeigu jis būtų ne Airijos pensijų sistemos, bet Jungtinės Karalystės pensijų sistemos narys ir ta sistema būtų užregistruota pagal 2004 m. Finansų akto 153 straipsnį, ji būtų laikoma „patvirtintu pensijų susitarimu“ ir, remiantis WRPA 1999 11 straipsnio 1 dalimi ir 2 dalies a punktu, jokios pagal tą sistemą jo turimos teisės nebūtų įtrauktos į bankrutavusio asmens turtą.
- 5 Piliėtis M. tvirtina, kad pagal ES teisės aktus, tiksliau, pagal SESV 21 ir 49 straipsnius ir pagal Direktyvos 2004/38 24 straipsnį jo teisės, įgytos pagal sistemą, turi būti vertinamos vienodai.
- 6 Jungtiniai turto administratoriai tvirtina, kad 2012 m., kai piliėtis M. Anglijoje paskelbė bankrotą, likusios teisės į išmokas pagal pensijų draudimą priklausė piliečiui M., tad kartu su bankrutavusio asmens turtu buvo perduotos jungtiniam turto administratoriams.
- 7 *High Court* teisėjas nurodė, kad šis klausimas dėl „suderinamumo su ES teise“ turi būti nagrinėjamas kaip prejudicinis klausimas, iškilęs piliečio M. – pareiškėjo ir Jungtinių turto administratorių – atsakovų, byloje remiantis nustatytais faktais arba prielaidomis.
- 8 Iš esmės klausimas susijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamomis pensinėmis teisėmis yra tas, kad pensijų sistema, kurią iš dalies sukūrė Dublino prekybos

centras, buvo sukurta ir užregistruota pagal Airijos teisės normas piliečio M. naudai. Šios teisės buvo keletą kartų perduotos, tačiau pagrindinėje byloje svarbiausia yra tai, kad iki to momento, kai pilietis M perkėlė savo veiklą ir pradėjo ją vykdyti daugiausia Jungtinėje Karalystėje, jam buvo išmokėtos ne visos priklausiusios išmokos. Netrukus po to pilietis M paskelbė bankrotą.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 9 Pilietis M. bendrai tvirtina, kad pagal ES teisės normas jo teisės neturėtų priklausyti nuo to, ar jis dalį savo profesinio gyvenimo praleido Jungtinėje Karalystėje (ir įgijo pensines teises pagal Jungtinėje Karalystėje registruotą pensijų sistemą), ar buvo darbuotojas migrantas, didžiąją profesinio gyvenimo dalį praleidęs kitoje valstybėje narėje (tiksliau, Airijoje), atitinkamas pensines teises, tikėtina, įgijęs pagal toje valstybėje narėje veikiančią sistemą (toliau – gyvenamosios vietos valstybės sistema), o vėliau persikėlęs į Jungtinę Karalystę ir ten bankrutavęs. Pilietis M laikosi pozicijos, kad savarankiškai dirbantiems asmenims taikomi tokie patys principai.
- 10 Jeigu migranto gyvenamosios vietos valstybės sistema nėra užregistruota Jungtinės Karalystės *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, toliau – HMRC) (pažymėtina, kad pats migrantas galbūt to negali kontroliuoti, nes už tai atsakingas jo darbdavys (jeigu migrantas turėjo darbuotojo statusą) arba, bet kuriuo atveju, sistemos administratorius), (paprastai dėl to neatsiranda arba nebūtinai įgyjama kokia nors mokesčių ar kitokia lengvata pagal sistemą, o greičiausiai atsiranda papildoma teisės aktuose nustatyta prievolė pagal sistemą, nes pati sistema turi atitikti Jungtinės Karalystės ir gyvenamosios vietos valstybės nuostatas), WRPA 1999 11 straipsnį aiškinant pažodžiui, bankroto atveju migrantui nebūtų taikoma tokia pati jo pensinių teisių apsauga kaip Jungtinės Karalystės darbuotojui arba savarankiškai dirbančiam asmeniui (kurio pensijų sistema yra užregistruota Jungtinėje Karalystėje, kad jis galėtų Jungtinėje Karalystėje naudotis mokesčių lengvatomis, kurios yra taikomos Jungtinėje Karalystėje užregistruotoms pensijų sistemoms).
- 11 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas WRPA 1999 11 straipsnį turi aiškinti taip, kad jis būtų suderinamas su ES teisės normomis, t. y. kad sistemą reikia laikyti patvirtintu pensijos susitarimu ir kad dėl to piliečio M teisės, įgytos pagal sistemą neturi būti įtraukiamos į jo kaip bankrutavusio asmens turtą.
- 12 Jungtinių turto administratorių argumentus galima apibendrinti taip. Skirtingose valstybėse narėse asmens nemokumui yra taikomos skirtingos nuostatos. Tai pripažinta bent Reglamente Nr. 1346/2000. Jungtinėje Karalystėje taikomos nuostatos dėl pensinių teisių apsaugos bankroto atveju tiesiog yra bendros Jungtinės Karalystės nemokumą reglamentuojančių teisės aktų dalis. Kyla klausimas, ar tomis nuostatomis yra ribojama judėjimo laisvė ir ypač (kadangi remiamasi SESV 49 straipsniu) įsisteigimo laisvė. Faktiškai pagal minėtas nuostatas piliečiui M. tiesiogiai nebuvo trukdoma persikelti į Jungtinę Karalystę ir

pasinaudoti įsisteigimo teise. Taip pat negalima teigti, jog yra tikėtina, kad minėtomis nuostatomis tos teisės galėjo būti apribotos – tai būtų galima teigti tik tada, jeigu būtų galima įrodyti, kad Jungtinės Karalystės nemokumą reglamentuojantys teisės aktai apskritai yra mažiau palankūs bankrutavusiam asmeniui negu (šiuo atveju) Airijos nemokumą reglamentuojantys teisės aktai, tačiau tai nebuvo bandoma įrodyti. Piliietis M. negali rinktis, kad jam būtų taikomos jam patinkančios Jungtinės Karalystės nemokumą reglamentuojančios teisės aktų nuostatos ir skūsti jam nenaudingų nuostatų. Net jeigu šiuo atžvilgiu būtų klystama ir Jungtinės Karalystės nuostatos dėl pensinių teisių bankroto atveju būtų tikslinga nagrinėti, tomis nuostatomis nekliudoma naudotis įsisteigimo laisve ir ji nėra ribojama; nebuvo įrodyta, kad minėtos nuostatos piliečiui M. yra mažiau palankios nei Airijos nuostatos dėl pensinių teisių bankroto atveju. Todėl pagrindo tvirtinti, kad WRPA 1999 11 straipsniu pažeidžiamas SESV 49 straipsnis, nėra. Be to, kadangi piliietis M. rėmėsi Direktyvos 2004/38 24 straipsniu, pažymėtina, kad SESV 21 straipsnyje yra aiškiai nurodyta, jog šis straipsnis galioja „[laikantis] <...> Sutartyse ir joms įgyvendinti priimtose nuostatose nustatytų apribojimų bei sąlygų“. Prie tokių nuostatų priskiriamas Reglamentas Nr. 1346/2000, kuriame pripažįstama, kad kadangi nuostatos dėl nemokumo nėra suderintos ES lygmeniu, įvairiose valstybėse narėse jos skirtingos.

- 13 Jungtiniai turto administratoriai taip pat nurodė, jog jeigu piliečio M. pensinės teisės būtų apsaugotos, jis atsidurtų geresnėje padėtyje negu Jungtinės Karalystės piliečiai – kad įgytų tokią apsaugą jie būtų turėję užregistruoti savo sistemą pagal 2004 m. Finansų akto 153 straipsnį ir įvykdyti registracijos sąlygas.

Glausti prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvai ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomonė dėl to, kaip reikėtų atsakyti į prejudicinius klausimus

- 14 WRPA 1999 11–16 straipsniais siekiama, kad pensinės teisės ir mokesčių lengvatos būtų suteikiamos siekiant padėti asmenims ateityje, kai jie sulauks pensinio amžiaus, o ne kad tai būtų naudinga kreditoriams, jeigu asmuo bankrutuoja dar nesulaukęs pensinio amžiaus, ir, išskyrus tuos atvejus, kai galima įrodyti, jog įmokos buvo permokėtos, toms teisėms bankroto procedūros neturėtų būti taikomos. WRPA 1999 11 straipsnis iš esmės yra taikomas tik mokesčių tikslais patvirtintoms sistemoms, nes vienas iš patvirtinimo mokesčių tikslais aspektų (taikytas klostantis faktinėms aplinkybėms) buvo gavėjui mokėtinų išmokų ribojimas (pavyzdžiui, pagal profesines sistemas mokant išmokas remiamasi asmens darbo užmokesčiu ir stažu). Atvirkščiai pagal nepatvirtintas sistemas išmokos, kurias galima mokėti, nėra ribojamos, todėl greičiausiai nieko keista, kad buvo nuspręsta, jog išimtį tikslinga taikyti ne visoms išmokoms, o tik tai jų daliai, kuri būtina, kad būtų patenkinti bankrutavusio asmens ir jo šeimos poreikiai.
- 15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas padarė prielaidą, kad ne Jungtinėje Karalystėje registruotą sistemą HMRC iš esmės gali registruoti pagal

2004 m. Finansų akto 153 straipsnį. Pagrindiniai registruotos pensijų sistemos pranašumai yra tai, kad i) nario arba jo vardu į sistemą sumokėtoms įmokoms netaikomas pajamų mokestis ir ii) pats fondas yra atleidžiamas nuo pelno ir kapitalo prieaugio mokesčių. Tačiau abi šios lengvatos sistemai aktualios tik tada, kai mokėtinos įmokos arba, atitinkamai, pelnas ir kapitalo prieaugis priešingu atveju būtų apmokestinti Jungtinės Karalystėje. Tačiau, kai pagal sistemą įmokos nebebuvo mokamos ir nėra pagrindo daryti prielaidos, kad fondas gavo pelno arba kapitalo prieaugio iš Jungtinėje Karalystėje esančio šaltinio, nėra akivaizdžios priežasties, pagrindžiančios prievolę mokėti Jungtinės Karalystės mokesčius.

- 16 Kita vertus, su registravimu yra susiję kai kurie nepalankūs aspektai: pagal 160 straipsnio 1 dalį vienintelės išmokos, kurias pagal sistemą yra leidžiama mokėti nariui arba nario vardu, yra 164 straipsnyje nurodytos išmokos, o 164 straipsnyje gana griežtai nurodoma, kokios išmokos gali būti mokamos (žr. 164–169 straipsnius). Jeigu pagal sistemą nariui išmokama neleistina išmoka, narys (pagal 208 straipsnį) arba, jei narys sumokėti negali, sistemos administratorius (pagal 239–241 straipsnius) privalo sumokėti 40 proc. mokestį. Be to, pagal 2004 m. Finansų aktą parengtą *Registered Pension Schemes (Provision of Information) Regulations 2006* (2006 m. Registruotų pensijų sistemų (Informacijos teikimas) nutarimas, SI2006/567) registruotos pensijų sistemos administratorius privalo teikti HMRC išsamią informaciją apie daugelį praneštinų įvykių.
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas savo sprendime pripažįsta, kad registracija pagal 2004 m. Finansų akto 153 straipsnį nėra vien formalumas (Airijos sistemos administratoriui); tai reikšmingas žingsnis, kurį žengus, atsiranda prievolių, kurias vykdyti gali būti sunku, net jeigu (tačiau prielaidos dėl to daryti negalima) ne Jungtinėje Karalystėje sukurta sistema galėtų atitikti Jungtinės Karalystės registracijos reikalavimus ir visus kitus buveinės valstybės reikalavimus, tad toks žingsnis sistemos lygmeniu neturėtų būti žengiamas jo gerai neapsvarsčius. Net ir darant prielaidą, kad Jungtinės Karalystės teisės aktai iš esmės gali būti taikomi ne Jungtinėje Karalystėje sukurtoms sistemoms, būtų keista, jeigu dėl daugelio tokių sistemų būtų manoma, jog jas naudinga užregistruoti Jungtinės Karalystės HMRC. Ypač pažymėtina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nestebintų, jeigu Airijos pensijų sistemos, sukurtos laikantis Airijos mokesčių teisės aktų reikalavimų, nebūtų norima užregistruoti, nes taip atsirastų pareiga laikytis ir (kitokių) Jungtinės Karalystės mokesčių teisės aktų reikalavimų. Savaime akivaizdu, kad daugiau darbuotojų migrantų iš kitų valstybių narių (nepriklausomai nuo to, ar jie turi darbuotojo statusą, ar dirba savarankiškai) negu Jungtinės Karalystės piliečių pensines teises įgyja kitose valstybėse narėse, vadinasi, yra labiau tikėtina, kad jie dažniau negu Jungtinės Karalystės piliečiai turi pensines teises, pagrįstas susitarimais, kurie nėra užregistruoti pagal 2004 m. Finansų akto 153 straipsnį dėl to, kad tie susitarimai neatitiko registracijos reikalavimų arba dėl to, kad yra svarių priežasčių, dėl kurių jų nuspręsta neregistruoti.

- 18 Vis dėlto WRPA 1999 11 straipsnis taikomas ne tik pagal 2004 m. Finansų akto 153 straipsnį užregistruotoms pensijų sistemoms. Jis taip pat taikomas 2002 m. Nutarimo 2 straipsnyje nurodytiems susitarimams. Prie jų priskiriamos „reikalavimus atitinkančios užsienio pensijų sistemos“, kurioms yra taikomas 2003 m. Pajamų ir pensijų akto 308A straipsnis.
- 19 Nebuvo teigiama, kad sistema yra „reikalavimus atitinkanti užsienio pensijų sistema“, reikiamas pranešimas nebuvo pateiktas ir įsipareigota HMRC nebuvo. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad pirmieji du reikalavimai neatrodo sunkūs, o c punkte nurodytas trečiasis reikalavimas irgi praktiškai nebūtų sukėles sunkumų, nes pagal nustatytus reikalavimus informaciją reikia pateikti tik apie aktualius migrantus narius, o pagal sistemą įmokų piliečio M arba pilietės M vardu po jų persikėlimo į Jungtinę Karalystę sumokėta nebuvo, taigi aktualių migrantų narių nebuvo ir informacijos teikti nereikėjo.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas savo sprendime pripažino, kad pagal sistemą aktualių migrantų narių nebuvo, todėl priešasties ją priskirti prie reikalavimus atitinkančių užsienio pensijų sistemų irgi nebuvo. Taip pat buvo pripažinta, kad paprastai būna mažai priešasčių, dėl kurių apie užsienio pensijų sistemas būtų verta pranešti HMRC ir prisiimti įsipareigojimus, kad sistema taptų reikalavimus atitinkanti užsienio pensijų sistema, nebent yra numatoma, kad į Jungtinę Karalystę persikėlę nariai mokės įmokas arba narių vardu bus mokamos įmokos į sistemą ir kad taps aktualiais migrantais nariais. Daugelis migrantų darbuotojų, kurie atvyksta į Jungtinę Karalystę iš kitų valstybių narių, greičiausiai turi pensinių teisių pagal pensijų susitarimus, dėl kurių imtis reikiamų priemonių, kad jie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiomis užsienio pensijų sistemomis, priešasčių nėra (net jei kitu atveju jie galėtų į tai pretenduoti); sprendimą imtis ar nesiimti tokių priemonių dažniausiai priima ne narys, toks sprendimas priimamas pačios sistemos lygiu. Kalbant apie eilinius darbuotojus, kurie yra profesinės pensijos sistemos nariai, pažymėtina, kad dažniausiai jie neturi teisės kontroliuoti sistemą valdančių asmenų priimamų sprendimų.
- 21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas padarė pirminę išvadą, kad nemokumo poveikis asmens, kuris naudojasi įsisteigimo kitoje valstybėje narėje teise kaip savarankiškai dirbantis asmuo, pensinėms teisėms turi būti pakankamai glaudžiai susijęs su jo veikla, kad patektų į SESV 49 straipsnio taikymo sritį (net jeigu, kaip šiuo atveju, nemokumas atsiranda ne dėl tos veiklos, bet dėl ankstesnės veiklos, vykdytos gyvenamosios vietos valstybėje narėje).
- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, jeigu išvada teisinga, tada vienodo požiūrio principo laikytasi nebuvo. Labai tikėtina, kad bankrutavusio Jungtinės Karalystės piliečio pensinės teisės bankroto atveju bus apsaugotos pagal WRPA 11 straipsnį (net jeigu konkrečių veiksmų tuo atžvilgiu asmuo nesiims), nes Jungtinėje Karalystėje dauguma pensinių teisių įgyjamos pagal pensijų sistemas, kurios yra registruotos HMRC pagal 2004 m. Finansų akto 153 straipsnį, nes tai užtikrina mokestinių lengvatų taikymą. Daug labiau tikėtina,

kad kitų ES valstybių narių piliečiai turi sukaupę pensinių teisių pagal sistemas, kurios nėra užregistruotos.

- 23 Jungtinių turto administratoriai teigia, kad, nepriklausomai nuo darbuotojo statuso, savarankiškai dirbančiam asmeniui įvykdyti [2002 m.] Nutarimo reikalavimus ir užregistruoti savo užsienio pensijų sistemą kaip reikalavimus atitinkančią užsienio pensijų sistemą administraciniu požiūriu nebuvo sudėtinga. Tikėtina, kad jeigu pilietis M. būtų paprašęs sistemos administratorių tai padaryti, jiems tai padaryti nebūtų buvę sunku, taip pat nėra jokios konkrečios priežasties manyti, kad administratoriai būtų atsisakę tai daryti. Darytina prielaida, jog tai nebuvo padaryta ne dėl to, kad tai buvo sunku ar sudėtinga, bet dėl to, kad tuo metu, kai asmuo įsisteigė Jungtinėje Karalystėje, buvo manoma, kad jis bet kuriuo atveju yra gavęs visas pagal sistemą priklausiusias išmokas ir imtis kitų veiksmų nebėra poreikio. Tačiau negalima daryti prielaidos, kad asmenys, kurie persikelia į Jungtinę Karalystę tam, kad čia pradėtų veiklą kaip savarankiškai dirbantys asmenys, visada arba bent dažnai gali pasiekti, kad jų gyvenamosios valstybės, kurioje jie sukaupė teises, pensijų sistemų administratoriai imsis reikiamų veiksmų, kad užregistruotų jas kaip reikalavimus atitinkančias užsienio pensijų sistemas, arba kad jiems kils idėja pabandyti to pasiekti.
- 24 Tokiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad WRPA 1999 11 ir 12 straipsniai ir 2002 m. Nutarimo nuostatos, pagal kurias visapusė apsauga pagal WRPA 1999 11 straipsnį suteikiama tik asmenims, įgijusiems teises pagal patvirtintus pensijų susitarimus, gali padaryti poveikį daugiau kitų valstybių narių piliečių, kurie naudojami savo įsisteigimo teise Jungtinėje Karalystėje, nors tų nuostatų formuluotėje pilietybė nėra atskirai minima. Todėl, jeigu bankroto poveikis įgytoms pensinėms teisėms patenka į 49 straipsnio taikymo sritį, tos nuostatos yra diskriminacinės naudojimosi socialinėmis lengvatomis srityje, o tai pagal SESV 49 straipsnį ir pagal Direktyvos 2004/38 24 straipsnį yra draudžiama.
- 25 Jeigu toks požiūris yra pakankamai pagrįstas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, jis gali, laikydamasis ES teisės normas atitinkančio aiškinimo, WRPA 1999 11 straipsnį aiškinti taip, kad diskriminacijos nebūtų, ir kad tai galima pasiekti nacionalines nuostatas aiškinant taip, kad jos taikomos ir pensijų sistemoms, patvirtintoms arba užregistruotoms kitos valstybės narės mokesčių administratoriaus. Tai atitinka teisės akto tikslą užtikrinti, kad pensinės teisės būtų visiškai saugomos, kai atsiranda pagal susitarimus, kuriuos valstybės narės, kurioje tokie susitarimai sudaryti, mokesčių administratorius patvirtina, užregistruoja arba pripažįsta.